



www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 17-A DUPĂ RUSALII (a Cananeencei)

SF. IER. VICOL, EPISCOPUL SMIRNEI,
ȘI FOTIE,
PATRIARHUL CONSTANTINOPOLULUI;
SF. CUV. VARSANUFIE CEL MARE



DUMINICA FEMEII CANANEENCE



Iar prin aparenta „ne-auzire” a insistenței ucenicilor, El dorește să le dea și lor o lecție, spre a nu cădea ei înșiși în capcana conaționalilor înguști în concepții. Trebuie să ne amintim că numeroase sunt afirmațiile lui Iisus privind scopul venirii Sale, ca să mântuiască întreg neamul omenesc: universalitatea mântuirii. Prin răspunsul femeii cananeence „Și câinii mănâncă din fărâmiturile ce cad de la masa stăpânilor lor”, femeia dovedește deodată o seamă de virtuți: smerenie, înțelepciune și iubire plină de jertfelnicie pentru fata bolnavă, perseverență și stăruință în cererea ei, stăpânire de sine și, mai presus decât toate, credința că El o poate vindeca, fapt confirmat și de Mântuitorul prin cuvintele: „O, femeie, mare este credința ta; fie ție cum voiești! Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul Acela” (Matei 15, 28).

Din întâlnirea Mântuitorului cu femeia cananeeancă învățăm câteva lucruri foarte importante. În primul rând, Mântuitorul a intrat într-un ținut păgân în care locuitorii nu-L cunoșteau pe adevăratul Dumnezeu și practicau idolatria. De aceea a venit în mijlocul păgânilor doar tăcând, nimic zicând, pentru ca ei văzându-L doar la față, să-L cunoască și să se întoarcă la El. În al doilea rând, observăm faptul că adesea ni se pare că Dumnezeu tace și nu ne ascultă atunci când îi cerem ajutorul. Dar tăcerea lui este o pedagogie divină pentru faptul că omul cere de multe ori lucruri amăgitoare și absolut nefolositoare, iar Domnul se poartă ca un părinte responsabil care știe ce lucruri folosesc copilului și care lucruri îi dăunează. Chiar Mântuitorul își mustră apostolii când aceștia se luptau nejustificat pentru întâietate: „Nu știți ce cereți” (Matei 20, 22)! În al treilea

Astăzi ne aflăm în Duminica a 17-a după Rusalii, zi în care am ascultat cu toții pericopa evanghelică de la Matei, capitolul 15, care ne-a relatat minunea vindecării fiicei unei femei cananeence, episod ce poate fi numit pe bună dreptate „evanghelia celor marginalizați”. Când femeia îi cere Mântuitorului să-i tămăduiască fiica ce era „rău chinată de un diavol”, El, în loc să înfăptuiască pe loc minunea, o ține de vorbă pe femeie spunându-i lucruri care la prima vedere ar putea fi socotite bizare sau chiar ar scandaliza: 1) „Nu sunt trimis decât numai către oile pierdute ale casei lui Israel”; 2) „Nu este bine să iei pâinea fiilor și s-o arunci câinilor”. Prin acest dialog cu femeia cananeeancă, Mântuitorul a vrut de fapt să-i mustre și să-i smerească pe iudeii rigoriști, stăpâniți de egoism și dispreț, care considerau că Mesia le aparține în exclusivitate, iar ceilalți, precum păgânii, sunt spurcați, câini, cantitate neglijabilă, care trebuie supuși unui tratament de marginalizare continuă.

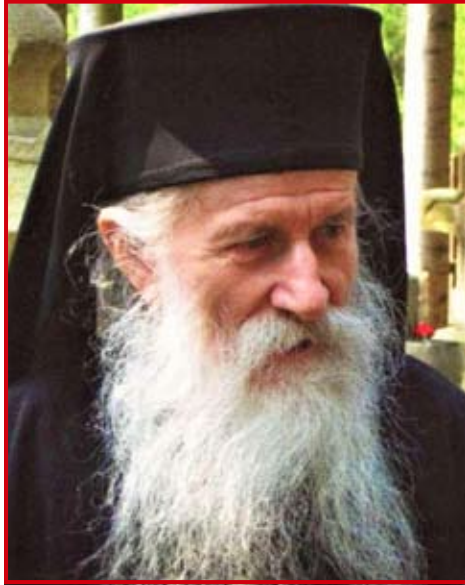
rând, învățăm că atunci când cerem ceva de la Dumnezeu și stăruim în rugăciune, El împlinește ceea ce cerem în măsura credinței și a intensității rugăciunii noastre. El ne încredințează că „oricâte veți cere de la Mine cu credință, le veți avea” (Matei 21, 22). Deci această mama se roagă pentru fiica ei iar Domnul o ascultă pe ea prin rugămintile apostolilor; de aici înțelegem puterea sfinților de a mijloci

pentru noi în rugăciune către Domnul ca cererile noastre către mântuire să se împlinească. Ce bucurie poate fi mai mare pentru un părinte când își vede copilul însănătoșit, sau pentru o mamă care își vede proprii fii și fiice scăpați din rele obiceiuri, păcate și patimi care le periclitează existența și viața?! Astfel, izbăvirea de patimi echivalează cu izbăvirea de demoni. ❀

Părintele Adrian Chiriță



PĂRINTELE IOANICHIE BĂLAN, CRONICARUL SFINȚILOR



„Liniștea, Isihia în limba greacă sau sihăstria în graiul nostru românesc, este un dar divin cu care Dumnezeu a înzestrat întreaga creatură (...) Prin liniște înțelegem armonie, împăcare a creației cu Creatorul ei, a omului cu inima sa, cu conștiința sa, cu semenii săi, cu toată zidirea. Este și o liniște a Duhului Sfânt care covârșește toată mintea, care vine în dar de la Dumnezeu după îndelungate ostenele omenești. Este liniștea inimii care poartă în ea pe Hristos...”

Arhimandrit Ioanichie Bălan, din introducerea la „Vetre de sihăstrie românească”

Nenumărați călugări cu viață sfântă au trăit în mănăstirea Sihăstria. Dintre cei mai cunoscuți din ultimele decenii ale secolului al XX-lea sunt părinții Cleopa Ilie, Paisie Olaru și Ioanichie Bălan.

Din viața Părintelui Ioanichie Bălan

Ultimul dintre ei care ne-a părăsit a fost arhimandritul Ioanichie Bălan, la 22 noiembrie 2007. Pleca la Domnul din chilia sa smerită, înțesată cu cărți, după o suferință de aproape patru ani de zile. Fusese un vrednic viețuitor al Sihăstriei, renumit scriitor bisericesc și predicator neobosit, părinte înconjurat de mulți fii duhovnicești.

S-a născut la 10 februarie 1930 în localitatea Stănița, județul Neamț, fiind al doilea copil din cei nouă ai părinților Constantin și Elena. A urmat școala generală în satul natal, apoi Liceul Comercial din Roman. După liceu, la vârsta de 19 ani, a intrat ca viețuitor în obștea Mănăstirii Sihăstria. Este tuns în monahism la 14 aprilie 1953 și l-a avut ca frate de călugărie pe PS Epifanie, episcopul Buzăului și Vrancei. La 15 aprilie 1953 a fost hirotonit diacon. Între anii 1949 și 1971 îndeplinește mai multe ascultări la mănăstirea de metanie: casier, contabil, secretar și ghid al mănăstirii.

Din 1971 urmează cursurile Institutului Teologic Universitar din București, pe care le absolvă în 1975 cu teza de licență „Chipuri de călugări îmbunătățiți din mănăstirile nemțene”. La 2 februarie 1979 este hirotonit ieromonah, iar în anul 1988 a fost hirotesit protosinghel.

Primele sale scrieri

Din 1955 se remarcă drept un bun predicator, așternând în același timp pe hârtie portrete ale celor mai cunoscuți călugări viețuitori în mănăstirile nemțene.

Talentul său narativ îl face accesibil și plăcut tuturor celor care azi îi citesc cărțile. Aceste portrete vor constitui mai târziu pietrele de temelie ale „Patericului românesc”, cea mai renumită carte a sa, în care sunt adunate, pentru prima dată, biografiile și cuvintele de învățătură ale celor mai însemnați părinți duhovnicești din România. Părintele Ioanichie Bălan a făcut astfel o lucrare de pionierat în monahismul românesc, scoțând din vechile cronici și documente chipuri de monahi îmbunătățiți.

Dar primele sale scrieri sunt versurile din vremea prigoanei comuniste dusă împotriva călugărilor începând cu anul 1959, când sute de monahi au fost alungați din mănăstiri. Poeziile sale sunt răspândite pe ascuns, fiind tipărite abia după 40 de ani, în anul 2006, sub titlul „Versuri duhovnicești”.

Sub presiunea autorităților comuniste, în anul 1971 este trimis la Mănăstirea Bistrița, nu departe de Piatra Neamț, unde va rămâne până în anul 1990. Aici își desfășoară cea mai intensă activitate misionară, prin scrieri și predică, luptând împotriva autorităților comuniste. În această perioadă a fost urmărit, anchetat, interzis. Scrie acum „Patericul românesc”, „Vetre de sihăstrie românească”, „Convorbiri duhovnicești” și altele.

Abia în anul 1990 se întoarce la mănăstirea de metanie, Sihăstria, unde își continuă activitatea misionară, tipărind numeroase cărți. În 1990, protosinghelul Ioanichie este ridicat la rangul de arhimandrit. În anul 2004 și-a încetat orice fel de activitate, fiind pradă unei boli necruțătoare.

Părintele Ioanichie urmărit de Securitate

Considerat „element antisocial”, „mistic”, părintele Ioanichie a fost urmărit sistematic

de Securitate și avertizat în numeroase rânduri. După o perioadă de relativă liniște, pe la începutul anilor '70, un securist „vigilent” caută în documentele părintelui și dă peste lucrarea sa dedicată vieții monahilor români „Patericul românesc”. Este chemat la Securitatea Neamț pentru a fi avertizat. Pentru a se justifica, părintele Ioanichie întocmește un memoriu. Până la urmă, părintele Ioanichie este lăsat în pace, însă circulația „Patericului românesc” a fost în continuare strict controlată. Lucrarea a devenit celebră, dorită, căutată, constituind unul din instrumentele ieșirii la liman din întunericul comunist.

Lucrări publicate în țară și străinătate

„Patericul românesc” a rămas o carte de referință pentru cei care vor să cunoască spiritualitatea românească. S-a tipărit în mai multe ediții, Părintele Ioanichie lărgind aria de documentare și adăugând de fiecare dată noi biografii. Cartea cunoaște și un ecou internațional deosebit, fiind tipărită integral în limba greacă (1985) și parțial în limbile italiană (1987), franceză – în traducerea Părintelui Nicolae Steinhardt – (1987), engleză (1997) și maghiară (2004).

În anul 1981, din râvna de a face cunoscut rolul monahismului în istoria neamului românesc, Părintele Ioanichie publică a doua sa carte importantă „Vetre de sihăstrie românească”. Părintele va spune că lucrarea are „rolul de a relata și dovedi, atât istoric și documentar, cât și geografic, etnic, lingvistic și toponimic începuturile vieții monahale pe pământul țării noastre” și a scris-o din „dorința noastră de a reaminti, iar celor care nu știu, de a arăta și dovedi, ce numeroase sihăstria și mănăstiri am avut și avem pe pământul țării noastre; ce profundă, evanghelică, constantă și intensă viață duhovnicească s-a trăit în tot spațiul românesc. Este intenția noastră de a face să nu se uite această experiență ortodoxă străbună care ne situează la același nivel cu celelalte țări și Biserici Ortodoxe surori, experiență pe care o lăsăm moștenire prin această carte generațiilor viitoare, ca o candelă nestinsă rămasă de la părinții și rugătorii neamului nostru”.

Multe alte cărți a scris sau a editat dintre care: „Mărturii românești la locurile Sfinte”, „Viața Părintelui Cleopa”, „Sfinte Moaște din România”, „Sfinte Icoane făcătoare de minuni din România”, și, nu în ultimul rând, „Viețile Sfinților” în 12 volume. Iubit mult de fiii săi duhovnicești, azi îl putem cunoaște din cărțile sale și din mărturiile celor care l-au cunoscut și apreciat. ❀



IMPORTANȚA ȘI SEMNIFICAȚIA ISIHASMULUI ORTODOX ÎN VIAȚA SFINȚILOR SIMEON NOUL TEOLOG, GRIGORIE PALAMA ȘI PAISIE DE LA NEAMȚ



Acesta este titlul primei conferințe care va avea loc în acest an în Parohia Șerban Vodă. Duminică, 6 februarie 2022, invitatul nostru de onoare va fi părintele prof. univ. emerit Ștefan Buchiu, vicar eparhial onorific. Având în vedere că anul 2022 a fost declarat „Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului” și „Anul comemorativ al sfinților isihăști Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț” și că biserica noastră îl are, din purtarea de grijă a Părintelui Patriarh, ca ocrotitor pe Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț, va fi marcat în mod special de conferințe și întâlniri duhovnicești dedicate rugăciunii și sfinților isihăști.



Părintele prof. univ. emerit Ștefan Buchiu ne-a fost nu o dată oaspete. L-am prețuit și admirat pentru întreaga sa activitate în Biserică și în mod special pentru cariera sa didactică de excepție. Licențiat în teologie în anul 1977, Doctor în teologie în anul 1996, cadru didactic al Facultății de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București începând cu anul 1990, decan al aceleiași facultăți între anii 2008-2018, profesor universitar emerit din anul 2018. Cercetând activitatea părintelui profesor Ștefan Bughiu nu poți să fii decât extrem de impresionat de zecile de cărți pe care le-a scris sau coordonat, ca și de cele aproape 100 de studii și articole publicate în țară și în străinătate în reviste de specialitate. Apoi zecile de conferințe și manifestări științifice din țară și străinătate la care a participat, la mai mult de jumătate din ele și în calitate de co-organizator. Aș mai adăuga doar faptul că între anii 2012-2018 a fost Președinte al Colegiului decanilor Facultăților de Teologie Ortodoxă din Patriarhia Română, în octombrie 2018 i s-a conferit de Senatul Universității din București titlul de „profesor emerit” și de P. F. Patriarh Daniel rangul de „Vicar Eparhial Onorific”. De asemenea, pentru întreaga activitate didactică universitară și pentru activitatea preotească, P.F. Patriarh Daniel i-a acordat cea mai înaltă distincție bisericească din B.O.R., „Crucea Patriarhală”.

Pe părintele prof. univ. emerit Ștefan Buchiu l-am avut în mijlocul nostru de mai multe ori, în anul 2019 slujind Sfânta Liturghie de hramul Sf. Cuv. Paisie de la Neamț. Deci credincioșii parohiei noastre îl apreciază și îl așteaptă cu bucurie. Nu întâmplător părintele paroh Dinu Pompiliu spunea acum câteva zile: „Am rânduit să invităm în biserica noastră profesori de teologie și monahi iscusiți. Începând cu 6

februarie 2022, vom avea primul invitat, pe părintele prof. dr. Ștefan Buchiu, care va susține o conferință cu tema «Importanța și semnificația isihasmului ortodox în viața Sfinților Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț». Părintele prof. Ștefan Buchiu este cunoscut și iubit de credincioșii parohiei noastre, poposind de multe ori în mijlocul nostru. De Duminica Ortodoxiei ne vor vorbi despre cinstirea sfințelor icoane părintele conf. dr. Gheorghe Holbea, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București și alți profesori de la această instituție de învățământ”.

Și pentru că rugăciunea este respirația Bisericii, a adăugat: „Am rânduit ca în

fiecare zi, de dimineața până seara, să se citească în biserică Psaltirea. Credincioșii vin cu evlavie, se programează și citesc din Psaltire. De asemenea, pentru intensificarea rugăciunii săvârșim Sfânta Liturghie miercuri, vinerea, sâmbăta și duminică. În fiecare duminică după-amiaza, în cadrul programului catehetic, vorbim despre rugăciune și purtăm discuții pe acest subiect dar și pe alte teme cuprinse în paginile Catehismului. La întâlnirile dedicate tinerilor, pe lângă tema propusă, prezentăm și o pildă din Pateric, Viețile Sfinților sau despre rugăciune.”

Vă așteptăm deci azi, 6 februarie 2022, ora 17, să participați la conferință. ❀

Sfântul Sfințit Mucenic Haralambie

La 10 februarie îl sărbătorim pe Sf. Haralambie, unul dintre cei mai apropiați sfinți de sufletul românilor, poate pentru că în istorie și-a arătat mila și ajutorul când au fost epidemii de ciumă și vremuri de foamete. Dar și animalele le-a ocrotit, așa încât țărani noștri nu puteau să nu-l iubească.

A trăit în secolul al II-lea. Cel mai bătrân mucenic dintre cei cunoscuți de Biserică. Episcop al cetății Magnezia din Asia Mică, și-a închinat viața lui Hristos și îndrumării credincioșilor și a adus mulți păgâni la Hristos. Pentru aceasta nu era privit cu ochi buni de prigonitorii creștinilor. Deși era foarte înaintat în vârstă - avea 113 ani - i-au jupuit pielea de pe tot corpul și i-au rupt carnea cu cârlige de fier. Văzând cum sfântul nu scoate nici un cuvânt și rabdă toate durerile, doi soldați care îl păzeau și-au mărturisit și ei credința în Dumnezeu lui Haralambie, fiind omorâți pe loc, iar trei femei ce L-au lăudat pe Hristos văzând cum rabdă chinurile Sf. Haralambie au fost și ele imediat martirizate. Comandantul armatei,

Luchie, cuprins de mânie, a apucat el însuși să-l lovească pe sfânt. Dar, deodată, mâinile i-au căzut ca secerate. Atunci, l-a scuipat în față pe episcop, însă îndată i s-a strâmbat gura și i s-a întors la ceafă. Disperat, Luchie îl imploră pe sfânt să-l salveze, iar Sf. Haralambie, în bunătatea lui, s-a rugat pentru Luchie, care s-a vindecat pe loc.

Împăratul Septimiu Sever, aflând toate acestea, trimite să-l aresteze și să-l aducă la sine pe Sfânt. Ajuns în Antiohia, mucenicul este supus altor chinuri, dar se vindecă miraculos. În cele din urmă, i se taie capul cu sabia. După execuție, fiica împăratului, Galinia, creștină și ea, ia trupul sfântului și-l îngroapă cu multă evlavie.

Credința și minunile Sf. Haralambie au rămas vii în conștiința creștinilor. Din acatistul închinat lui, aflăm că sfântul este „izbăvitor de ciumă și de foamete”. În 1813, în Țara Românească se abate o mare epidemie de ciumă, „ciuma lui Caragea” în care zilnic mureau sute de bucureșteni. Ciuma a secerat peste 90.000 de vieți și a dispărut după multe rugăciuni și cereri adresate Sf. Haralambie. ❀

PRIVEGHEAȚI ȘI VĂ RUGAȚI

Omul este singura creatură a lumii văzute care se roagă, manifestându-și în felul acesta credința în Dumnezeu. Rugăciunea este pentru el respirația și pâinea sufletului său. Ea se face prin înălțarea minții și voinței omului credincios către Dumnezeu. Prin rugăciune se realizează legătura cu Dumnezeu care te luminează să înțelegi rostul vieții în această lume. Omul se adresează lui Dumnezeu ca unui adevărat Tată ceresc Care poate să-l ajute și să-l mântuiască. Iar rugăciunea este dialogul dintre om și Dumnezeu și dialogul dintre om și semenii săi, căci Hristos spune „acolo unde sunt doi sau trei în numele Meu, acolo sunt și Eu”. (Matei 18, 20)

Nenumărate exemple de rugăciune avem în Noul Testament. Îl vedem pe Mântuitorul rugându-se El Însuși, dar și învățându-i pe ceilalți cum să se roage. Ne dă și un model de rugăciune, cunoscută sub numele de rugăciunea „Tatăl nostru”, prin care se cere Tatălui Ceresc să ne dea pâinea de toate zilele și hrana cea nepieritoare a sufletului. Mai mult decât atât, în versetele anterioare acestei Rugăciuni Domnești, Hristos ne dă însemnate coordonate despre rugăciune și despre modul cum trebuie aceasta săvârșită. „Iar când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii cărora le place, prin sinagogi și prin colțurile ulițelor, stând în picioare, să se roage, ca să arate oamenilor; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție...” (Matei 6, 5-8).

Deschideți mai des Sfânta Scriptură și ea vă va răspunde la întrebarea pe care toți ne-o punem: „Cum să mă rog?”. Ne va învăța să ne rugăm, ne va lumina și ne va întări.

❖ Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide. Că oricine cere ia, cel care caută află, și celui ce bate i se va deschide. Sau cine este omul acela între voi care, de va cere fiul său pâine, oare el îi va da piatră? Sau de-i va cere pește, oare el îi va da șarpe? Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da cele bune celor care cer de la El? (Matei 7, 7-11)

❖ Iar Iisus, răspunzând, le-a zis: Adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu



numai ce s-a făcut cu smochinul, ci și muntelui acestuia de veți zice: Ridică-te și aruncă-te în mare, va fi așa. Și toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, veți primi. (Matei 21, 21-22)

❖ Și pe când Se ruga Iisus într-un loc, când a încetat, unul dintre ucenicii Lui I-a zis: Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui. Și le-a zis: Când vă rugați, ziceți: Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă în fiecare zi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, căci și noi înșine iertăm tuturor celor ce ne greșesc nouă. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. (Luca 11, 1-4)

❖ Iar Eu zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc. (Matei 5, 44)

❖ Pe când intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L, și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit. Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca. Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: Doamne, nu

sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea. Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: la nimeni, în Israel, n-am găsit atâta credință. (Matei 8, 5-10)

❖ Atunci Iisus a mers împreună cu ei la un loc ce se cheamă Ghetsimani și a zis ucenicilor: Ședeți aici, până ce Mă voi duce acolo și Mă voi ruga. Și luând cu Sine pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a început a Se întrista și a Se mâhni. Atunci le-a zis: Întristat este sufletul Meu până la moarte. Rămâneți aici și privegheați împreună cu Mine. Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, rugându-Se și zicând: Părintele Meu, de este cu putință, treacă de la Mine paharul acesta! Însă nu precum voiesc Eu, ci precum Tu voiești. Și a venit la ucenici și i-a găsit dormind și i-a zis lui Petru: Așa, n-ați putut un ceas să privegheați cu Mine! Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită. Căci duhul este osârduitor, dar trupul este neputincios. (Matei 26, 36-41) ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 6-13 FEBRUARIE 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 6.02	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 17-a după Rusalii (a Cananeencei) - Utrenia, Sf. Liturghie
Miercuri 9.02	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 11.02	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 12.02	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 13.02	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 33-a după Rusalii (a Vameșului și a Fariseului) Utrenia, Sfânta Liturghie